

ΩΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησίαι.....	Φράγκα 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔτησίαι.....	15
Ἐν Τουρκίᾳ, Ῥωμανίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ Ἀρ. Τ. 4	
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....	Φράγκα 26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἑπταξ.....	Λεπτὰ 40
» » » δις.....	25
» » » τρίς καὶ τετράκις..	20
» » » πεντάκις καὶ ἑξαξίς	15

Γραφεῖον τῆς ᾠρας ἑδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51.

Ἐκαστον φύλλον τῆς ᾠρας τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Havas).

ΣΟΦΙΑ 28/9 νοεμβρίου, ὥρ. 10, 20 π. μ. — Πολλὰ ὁμάδες Τούρκων σκαπανέων ἰσοπεδοῦσι τὸ ἔδαφος καὶ ἀνασκάπτουσι τάφρους πρὸς ἰδρύσιν χειμερινοῦ στρατοπέδου ἐν τοῖς περὶ τοῦ Καλοφέρ. Οἱ Τούρκοι βεβαίουν ὅτι μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης συλλεγόντων πτωμάτων εὗρον τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Γούρκου (περιττὸν εἶναι νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ εἰδήσις αὕτη χρήζει ἐπιβεβαιώσεως). Ὁ στρατηγὸς Τσιτλέβεν ἀνέγειρε πολλοὺς προμαχῶνας ὀπλισμένους διὰ φοβεροῦ πυροβολικοῦ καὶ καλύπτοντας τὴν ἀπὸ Σόφιας εἰς Ὀρχανὴ ὁδόν. Ὁ ἀποκλεισμός τῆς Πλεύνας, ὡς συνετέθη, εἶναι φοβερός. Οὐδεμία πλέον ὑπάρχει διέξοδος ἐπιτρέπουσα νὰ προσπελάσωσιν εἰς τὸ φρούριον τροφαὶ ἢ πολεμεφόντα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ 28/9, ὥρ. 8, 40 π. μ. — Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως εἶναι κατεπιτοημένος ὑπὸ τῆς αὐστηρότητος ἣν ἡ τουρκικὴ διοίκησις μετέρχεται κατὰ τῶν προκρίτων Βουλγάρων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 28/9, ὥρ. 2, 3 π. μ. — Ὁ στρατάρχης Μάκ-Μαὼν ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἐν τῇ γερουσίᾳ δεξιᾶς πέφυκος ὅτι ὁ ἀκολουθήσῃ συντηρητικὴν πολιτικὴν.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 28/9, ὥρ. 11, 40 π. μ. — Ἐπὶ χιλιάδες Τούρκων αἰχμαλώτων διεπαιραιώθησαν εἰς Βεκὲτ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα. Νέα γέφυρα ἤρξατο κατασκευαζομένη ἐπὶ τοῦ Δουνάβου μετὰ Σιστοβίου καὶ Ὀλτενίτσας.

Κ/ΠΟΛΙΣ 28/9, ὥρ. 1, 15 π. μ. — Βεβαίουν ὅτι αἱ μετὰ τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Πύλης σχέσεις παρῶνθησαν εἰς ἄκρον.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 28/9, ὥρ. 9, 20 π. μ. — Ἡ βουλὴ ἐκύρωσεν ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τῶν ἐκλογῶν. Ἀύριον θὰ καταρτίσῃ τὸ ὀριστικὸν αὐτῆς προεδρεῖον.

Διὰδίδεται ὅτι τὸ μῆλλον ὑπουργεῖον συγκροτηθήσεται, ὡς ἐσημειώσαμεν αὐτὸ ἐν τῇ τῆς 24/9 νοεμβρίου τηλεγραφίᾳ ἡμῶν, πλὴν τοῦ κ. Rouyer Quertier ἀντικαταστατησομένου ὑπὸ τοῦ κ. Compe.

Κ/ΠΟΛΙΣ 28/9, ὥρ. 7 π. μ. — Τηλεγράφημα τοῦ Μουκτάρ πασᾶ βεβαίον ὅτι ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ μετὰ τῶν Ρώσων συναντήσει, ἀπέκρουσεν αὐτοὺς ἔξωθεν τῆς Ἐρζερούμης, μεγάλας κατενεγκὼν αὐτοῖς ζημίας.

ΚΣΝ/ΠΟΛΙΣ 29/10, ὥρ. 7 π. μ. — Δι' αὐτοκρατορικῶν φερμάνου διορίσθησαν, ὁ Χαμὶδ πασᾶς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ὁ Κερνάλ πασᾶς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς δημοσίου παιδείας καὶ ὁ Μανίφ πασᾶς ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 29/10, ὥρ. 11, 15 π. μ. — Ὁ λόρδος Βήκονσφιλδ ἐξέφωνε λόγον, δι' οὗ ἐκ νέου ἐπιβεβαίωσε τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀγγλίας ὅπως τηρήσῃ πολιτικὴν οὐδετερότητα. Ὁ ῥήτωρ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐν προσεχεί μέλλοντι ἡ Εὐρώπη θὰ δυνήθῃ νὰ ἐκασφαλίσῃ οὐ μόνον τὴν εἰρήνην ἐν Ἀνατολῇ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν.

(Πρακτορεῖον Reuter)

ΣΙΣΤΟΒΙΟΝ 28/9, ὥρ. 10 π. μ. — Ὁ Ὄσμὰν πασᾶς χθὲς ἀπεπεράθη νὰ ποιήτῃ ἔξοδον ὅπως διασχίσῃ τὰς ρωσικὰς γραμμάς.

Ὁ πολιορκητικὸς στρατὸς ἐνίκησε κατὰ κράτος τοὺς Τούρκους καὶ ἀπώθησεν αὐτοὺς αὖθις πῆνπρὸς Πλεύναν. Ἀπελπισεῖναι ἡ ἐν Πλεύνᾳ κατάστασις. Ὁ τουρκικὸς στρατὸς διατελεῖ καταβεβλημένος ὑπὸ τῶν νόσων καὶ τῆς ἐλλείψεως τροφῶν. Ὑποτίθεται ὅτι ὁ τουρκικὸς στρατὸς ὁ ἀναγκασθὲν νὰ παραδοθῇ.

Κ/ΠΟΛΙΣ 28/9, ὥρ. 9 π. μ. — Μέγας ἀναθρασμὸς ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ ὀθωμανικῷ πληθυσμῷ. Τὸς πάντας κατηγορεῖ ἐπὶ προδοσίᾳ. Καθ' ἑκάστην γίνονται συναθροίσεις σοφτάδων φωνασκοῦντων κατὰ τῆς εἰρήνης καὶ τῶν χριστιανῶν.

ΤΙΦΛΙΣ 28/9, ὥρ. 8 π. μ. — Τὸ σῶμα τὸ ἐπιφορισμένον ἵνα ἐνεργήσῃ κατὰ τῆς Ἐρζερούμης κατέχει νῦν τὰς θέσεις Σαούκ, Τοχερμάκ καὶ Κιάν. Ἡ παράδοσις τῆς Ἐρζερούμης ἐπικρατεῖ.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΡΕ 29/10, ὥρ. 7 π. μ. — Τὰ αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα ἐκυύησαν ἐξ ἐφόδου ἐν τῶν κυριωτέρων φρουρίων τῆς μεσημβρινῆς ἀλύσεως ἥτις χρησιμεύει ὡς προπύργιον τοῦ Κάρς. Σήμερον πρῶτ' ἀνεπετάσθη πάλιν ἡ λευκὴ σημαία.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν ἐσπέραν τῆς σήμερον δοθήσεται ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὑπὸ τοῦ βασιλέως γεῦμα εἰς τοὺς κκ. ὑπουργούς.

— Ὁ πρωτοβρινὸς πρόεδρος τῆς βουλῆς κ. Δημ. Καλλιφρονᾶς ἐκάλεσε χθὲς τοὺς ἐν Ἀθήναις πρῶντας 103 βουλευτάς, ἵνα αὐριον τὴν 10 πρωϊνὴν ὥραν συνέλθωσιν εἰς συνεδρίαν.

— Καθὰ τηλεγραφικῶς ἡγγέλθη ἐκ Σύρου εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, τὴν 4 π. μ. τῆς χθὲς κατέπλευσεν ἐκεῖσε τὸ ἐκ Βρεντησίου ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον τὸ κομίζον τοὺς φακέλλους τῶν ἐξωτερικῶν ταχυδρομείων, θέλει δὲ κομίσῃ αὐτοὺς ἐνταῦθα σήμερον ἐσπέρας τὸ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σύρου αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον.

— Μετετέθησαν ἐναλλάξ οἱ ἀνθυπομοίραρχοι Εὐρυτανίας καὶ Βάλτου κκ. Κωνστ. Δροσόπουλος καὶ Μπογδχνόπουλος.

— Πυκνὸν καὶ αὖθις λογίων ἀκροατήριον ἐπλήρου χθὲς ἐσπέρας τὴν αἰθούσαν τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρνασσοῦ», ὅπως ἀκούσῃ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν πραγματείαν τοῦ κ. Ε. Δ. Ροΐδου «περὶ συγχρόνου ἑλληνικῆς ποιήσεως», ἥς δημοσιευθησομένης σήμερον ἐν ἰδίῳ τεύχει, καταχωρίζομεν κατωτέρω τὸν ἐπίλογον.

— Αὐριον τὴν 7 πρωϊνὴν ὥραν ἀναχωρεῖ εἰς Θήβας ὁ ἑλαρχος κ. Μελέαγρος Ἀθανασίου μετὰ τοῦ ὑπιδάχου κ. Λευκαδίτου, τοῦ ἀνθυπιδάρχου Ἀντωνόβιτς καὶ τῆς 2 ἡμιλαρχίας τῆς 3 ἴλης τοῦ ἱππικοῦ.

— Διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐνταῦθα δικαστηρίοις

ὁ τέως δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Ἀκρίᾳ πρωτοδίκαις κ. Δ. Ζαφειρόπουλος.

— Διὰ βασιλικῆς διατάγματος προεβιάσθη εἰς ὑποστράτηγον ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Δ. Παπαδιαμαντόπουλος ὑπασιπστής τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλείου.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Στόπονες τῆς Εὐβοίας ἐκ τῶν τελευταίων καταιγίδων ἀπεκόπη ὁλόκληρος συνοικία, κρημνισθεῖσιν τῶν οἰκίδων.

— Μετετέθησαν ἐναλλάξ οἱ τηλεγραφηταὶ Κύμης Γ. Μυρογιάννης καὶ Ἀθηνῶν Γ. Ἐλευθεριάδης.

— Κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἀπὸ τῆς 21 μέχρι τῆς 22 τριχυαίαν ἐναυάγησαν ἐν τῷ λιμένι Κύμης πέντε πλοῖα 1) τὸ βρίκιον τοῦ πλοιάρχου Γ. Γ. Γεωργιάδου χωρητικότητος 9000 κοιλῶν· 2) τὸ βρίκιον τοῦ Ι. Δ. Μήτρου 12000 κοιλῶν· 3) ἡ γολέτα τοῦ Β. Σαψάνη 2000 κοιλῶν· 4) ἡ γολέτα τοῦ Δ. Ι. Μάρκου 2000 κοιλῶν καὶ 5) ἡ γολέτα τοῦ Γ. Στυλιανοῦ 2000 κοιλῶν.

— Μετ' εὐδοκίμους ἐξετάσεις ἤξιώθη πτυχίου φαρμακοποιοῦ ὁ τελειόφοιτος τῆς φαρμακευτικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου κ. Γ. Μ. Παπαδόπουλος.

— Παρὰ τὴν Κάρυστον ἐναυάγητε γολέτα αὐστριακὴ, πνιγόντων ἐκ τῶν 8 ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος δύο.

— Ἐλάβομεν ἐντολὴν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι ὁ κ. Ε. Δ. Ροῖδης δὲν διένειμεν εἰς τοὺς γνωρίμους τοῦ φυλλάδιου τῆς «περὶ συγχρόνου ἑλληνικῆς ποιήσεως» πραγματείας του, ἵνα μὴ ἐμποδίσῃ αὐτοὺς νὰ πράξωσι καλὸν ἔργον, ἀγοράζοντες τὸ φυλλάδιον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εἰς ἣν ἐδωρήθη ἡ ὅλη ἐκδοσις.

— Ἀπεβίωτε καὶ ἐκηδεύθη χθὲς ἡ Σοφία Π. Μπαλῆ.

— Τὸ τελευταῖον τεύχος (μηνὸς Ὀκτωβρίου) τοῦ παρὰ τοῦ Δ. Ι. Θ. Ν. Ο. Σ. Κομιτάτου τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» δημοσιευομένου κατὰ μῆνα περιοδικοῦ (Bullettaires blessés), ἀγγέλλει τὴν ἰδρυσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν συλλόγου, ἀναδημοσιεύει δὲ τὴν λίαν εὐνοϊκὴν περὶ αὐτοῦ πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ κεντρικὰ κομιτῆα τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ ἐγκύκλιον, περὶ ἧς ἐποικήσμεθα ἤδη ἐν προλαβόντι φύλλῳ μνείαν, ὡς καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν καθίδρυσιν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἑλλ. συλλόγου τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ γαλλιστὶ δημοσιευθέντι φυλλάδιῳ αὐτοῦ. Ἡ ἀγαθὴ ἐντύπωσις ἣν ἡ σύστασις τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν συλλόγου ἐνεποίησεν εἰς τοὺς ἐν Γενεύῃ, παρέχει τὴν δεδικαιολογημένην ἐλπίδα σπουδαίων ἐξ Εὐρώπης φιλανθρωπικῶν βοηθημάτων ἐν περιπτώσει ἀνάγκης.

— Ἐν τῷ χθὲς δημοσιευθέντι 6^ο φυλλάδιῳ τοῦ «Δελτίου» τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς περιέχονται τὰ ἐπόμενα· 1) ἐπιστολὴ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς· 2) παγκόσμιος ἐκθεσις 1878 ὑπὸ Α. Μανσόλα, 3) περὶ τῆς καταστρεπτικῆς μάστιγος τῆς ἀκρίδος ὑπὸ Α. Γ. Τομπάζη, 4) πρόοδος τῶν πρακτικῶν ἐπιστημῶν ὑπὸ Ε. Δ., 5) ἐμπορικαὶ πανηγύρεις ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα ὑπὸ Σ. Α. Ἀμπρου, 6) χρῆσις μαγειρικοῦ ἁλατος ἐν τῇ γεωπονίᾳ ὑπὸ Α. Κ. 7) αἰτία τῆς ἀποψύξεως τοῦ κλίματος τῆς Εὐρώπης ἐξηγουμένα διὰ τῆς γεωργίας ὑπὸ Α. Κ. 8) ἀπογραφικαὶ πληροφορίαι περὶ γεωργίας κατὰ τὸ ἔτος 1875 ὑπὸ Α. Μανσόλα, 9) εἰδήσεις γεωργικαί, βιομηχανικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ ὑπὸ Α. Μ. 10) αἰτήσεις τῶν ἐν Πειραιεὶ κλωστοηρίων ὑπὸ Α. Μ.

— Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 26 φθίνοντες. «Ἐξακολουθεῖ ἡ ἐνταῦθα συγκέντρωσις τῶν συλλαμβανόμενων φυγοστράτων ἐκ τῶν μουσταφίζιδων καὶ ἡ ἐντεῦθεν εἰς Δεδεαγάτς ἀποστολὴ τῶν μουσταφίζ τῆς τελευ-

ταίας κατηγορίας τῆς διοικήσεως Θεσσαλονίκης. Ἐνεργεῖται δὲ καὶ ἡ κλήρωσις τῶν στρατευσίμων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην τοῦτο εἶναι τὸ ἄξιον σημειώσεως ὅτι, ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον οἱ ἐπὶ πέντε συνεχῆ ἔτη ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν κληρωσίμων ὡς στρατευσίμων ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρέωσεως ταύτης, μετατιθέμενοι εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφεδρῶν, πρῶτοι οὗτοι ὑπεχρεώθησαν ἕκτον ἤδη τοῦτο ἔτος νὰ κληρωθῶσιν. Ἐκ τῶν μουσταφίζιδων δὲ οὐδεὶς σχεδὸν ἐξαιρεῖται, ἀλλὰ πάντες εὐρίσκονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἱκανοὶ καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰ στρατόπεδα. Κατὰ διαταγὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ διοικητὴς ὀφείλει ν' ἀποστέλλῃ καθ' ἑβδομάδα χιλίους εἰς Δεδεαγάτς καὶ χιλίους εἰς Μητροβίτσαν, ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς διαταγῆς ταύτης ἀποβαίνει ἀνέφικτος. Στρατολογία ἐθελοντῶν ἐνεργεῖται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ἀδριανουπόλεως τῆς διοικήσεως Θεσσαλονίκης καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας, ἀλλ' ὀλίγοι προσέρχονται ὡς ἐθελονταί. Ἐθελονταὶ τι εἰς Ἀλβανοὶ ἐκ τῆς διοικήσεως Βιτωλίων, περὶ τοὺς 60, ἀπεσπάλησαν ἐντεῦθεν διὰ ξηρᾶς εἰς Σόφιαν. Ἐξελθόντες τῆς Θεσσαλίας κατέλυσαν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας εἰς τὰ 2—3 ὥρας ἐντεῦθεν ἀπέχοντα χωρὶα Ραϊνὰ, Ἀϊβάτ, Βάλτζα καὶ Δεμίγλαβα, διαπράξαντες καὶ οὗτοι τὰς αὐτὰς αὐθαγείας καὶ ἀρπαγὰς, ὡς καὶ οἱ ἕτεροι συμπολιταὶ τῶν οἱ κατερχόμενοι εἰς Ἀχρίσαν. Στῆφος δ' ἕτερον γκέγκιδων ἐθελοντῶν κατερχόμενον διὰ Βοδενῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βερροίας διήλθον καὶ αὐθὺς διὰ Κατερίνης καὶ Λιτοχωρίου καὶ διέπραξαν οἰκας περίπου καὶ οἱ προηγηθέντες συμπατριῶταί των βιαιοπραγίας. Αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ λαμβάνουσι μέτρα τινὰ, ἀλλὰ πάντοτε κατόπιν ἐορτῆς».

— Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Βιτωλίων ἀπὸ 20 ἱσταμένου τὰ ἐπόμενα.

«Οὐκ ὀλίγοι εἰσὶν αἱ ληστρικαὶ πράξεις αἱ διαπραχθεῖσαι ὑπὸ διαφορῶν ὁμάδων τῶν ἐκ Δίβρας τουρκαλβανῶν ἐθελοντῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κασταρίας. Δέκα καὶ ἐξ εἶναι τὰ ἐν αὐτῇ χωρίᾳ, δι' ὧν διήλθον αἱ ἄγριοι ἐπιδρομεῖς. Ἐν τῷ χωρίῳ Καστενέτσι τῇ μὲν 10ῃ σεπτεμβρίου ἐπέδραμον 125, τῇ δὲ 25ῃ διακόσιοι εἴκοσι, ἐν τῷ χωρίῳ Προκοπῆς τῇ μὲν 13 ἐπέδραμον εἴκοσι καὶ πέντε, τῇ δὲ 25 πεντήκοντα καὶ ὀκτώ· οἱ αὐτοὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ χωρίον Τεχόβλιττα μέχρι τῆς 27 ἐξακόσιοι ἐν τῷ χωρίῳ Τεχόβλιττα μέχρι τῆς 27 ἐπέδραμον διάφοροι ὁμάδες, ἐν Τυρνόλιστρᾳ μέχρι τῆς 24 ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα ὑπὸ τὸν Σαλῆ βέην, ἐν Δρενόβφ μέχρι τῆς 28 διακόσιοι, ἐν Ζελοβφ μέχρι τῆς 24 τριακόσιοι καὶ τεσσαράκοντα, ἐν Ὀστιμα τῇ 23 ὀγδοήκοντα, ἐν Ρούλια μέχρι τῆς 23 διακόσιοι καὶ ὀγδοήκοντα, ἐν Ταρσοῖς ἑκατὸν, ἐν Κοκρμέλι μέχρι τῆς 23 τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα, ἐν Βύσσενι μέχρι τῆς 26 ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ ἐν Τουρνόβφ διακόσιοι. Αἱ συμμορίαι αὐτὰς τῶν τουρκαλβανῶν εἶναι ἀποσπάσματα κυρίως τοῦ ὑπὸ τὸν Σαλῆ βέην περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς αὐγούστου διὰ Πρέσπας διελθόντος στίφους, χάριν πλειόνων λαφύρων εἰς τὰ διάφορα χωρία διασπαρέντα. Τὰ λάφυρα τὰ κατὰ τὰς λεηλασίας ταύτας ληφθέντα συνίστανται εἰς χρήματα, παντοῖα τρόφιμα, μὴδ' αὐτῶν τῶν εὐτελεστάτων ἐξαιρουμένων καὶ εἰς ἐνδύματα. Ἐν τοῖς χωρίοις Τυρνόλιστρε, Δρενόβφ, Ποσδιβάττα, Ταρσοῖς καὶ Βύσσενι πρὸ πάντων ἐγένοντο καὶ κατὰ πρόσωπον βιαιοπραγίαι ὥπως ἐκδιᾶλωσι τὴν εἰσπραξὴν χρημάτων, διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις τινὰς μὲν τῶν χωρικῶν ἐκρέμων ἐκ τῶν ποδῶν, τινῶν δὲ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἠπείλουν νὰ ρίψωσιν εἰς τὸ πῦρ. Ἡ κορωνὶς τῶν

ὕπὸ τῶν τουρκαλβανῶν διαπραχθέντων βιαιοπραγιῶν εἶναι ἢ κατὰ τῆς Σιατίστης ἐπιδρομῇ τινῶν ἐξ αὐτῶν, ἐνθα πολιορκηθέντες ἐν ταῖς οἰκίαις ἄλλοι μὲν ἐφονεύθησαν, ἄλλοι δὲ παρεδόθησαν καὶ δέσμοι ἀπεστάλησαν ἐνταῦθα».

— Ὁ ἀξιολύσιμος πρόεδρος τῆς «Γουτεμβέργιου» ἐταιρίας τῶν τυπογράφων καὶ βιβλιοδετῶν κ. Δημήτριος Εἰρηνίδης ὁ διὰ τῶν ἀκαμάτων ἐνεργειῶν του εἰς εὐχρηστον θέσιν ἀναβιβάσας αὐτὴν ἐδημοσίευσεν χθὲς τεύχος ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τὰ ἐν Νέᾳ Ἐφέῳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐθνεγέρσεως τοῦ 1821 τραγικὰ συμβάντα», ἐν ᾧ ἐν σελίσιν ἐνεμήκοντα καὶ τέσσαρσι ἀφηγεῖται διὰ γλώσσης σαφοῦς καὶ ἀπερίττου ἀνκμνήσεις τινὰς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ Semaphore τῆς Μασσαλίας.

«Ὁ «Μηνύτωρ» τῶν Παρισίων λέγει ὅτι αἱ συνδιαλλακτικαὶ τάσεις φαίνονται δυστυχῶς ὀπισθοδρομοῦσαι. Οἱ Οὐισῶται τῆς συνδιαλλαγῆς ἐφρόνουν ὅτι δυνατόν ἦτο νὰ σχηματισθῇ ὑπουργεῖον ἀποτελούμενον ἐκ γερουσιαστῶν τοῦ ἀριστεροῦ κέντρου, οἱ οἱ κκ. Laboulaye, Berthault, Beranger, καὶ ἐκ συνταγματικῶν βουλευτῶν κεκτημένων ἐπιρροήν. Ὁ «Μηνύτωρ» δὲν πιστεύει ὅτι διαζήματα ἐγένοντο παρὰ τισιν ἐξ αὐτῶν, ἐκ τῆς διαγωγῆς ὅπως τῶν περὶ αὐτοὺς ὁμίλων ἐξάγεται ὅτι δύσκολον εἶναι, ἂν οὐχὶ ἀδύνατον, νὰ ἐπιτευχθῇ συμφωνία. Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος ἤρτηται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπὸ τοῦ κατ'αρτιμοῦ ὑπουργείου ἐκ τῆς δεξιᾶς πειρωμένου νὰ κυβερνήτῃ μετὰ τῆς ἐν τῇ γεροσύνῃ συντηρητικῆς πλειονοψηφίας, ἢ ὑπουργείου ἐκ τῆς ἀριστερᾶς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γαμβέττα, ἐντολὴν ἔχοντος ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν τόπον ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς ἀντιπολιτευσεως δύναται νὰ παρῇ πλειονοψηφίαν κυβερνήσεως. Ἐὰν οὐδεὶς συνδυασμὸς ἐπιτευχθῇ πρὸ τῆς 26)7 νοεμβρίου, ὁ «Μηνύτωρ» πιστεύει ὅτι τὸ ἐνεστώδες ὑπουργεῖον θὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς βουλῆς ὅπως ὑπερασπίσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς 16 Μαΐου ἀντιποιοῦμενον ὁλοκλήρου τῆς εὐθύνης, μετὰ δὲ τὴν λογοδοσίαν ταύτην θὰ παραιτηθῇ καὶ τὴν ἐπαύριον ἡ «Ἐπίσημος Ἐφημερίς» θὰ δημοσιεύσῃ τὰ ὀνόματα τῶν νέων ὑπουργῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ στρατάρχης φαίνεται ἀπόφασιν ἔχων νὰ ἐκλέξῃ ὑπουργεῖον ἐκ τῆς δεξιᾶς μόνον δὲ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς νέας ταύτης ἀποπειρᾶς θ' ἀποταθῇ πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἀριστερᾶς.

«Ἡ δ' «Ἐσπέρα» συνοψίζει τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων ὡς ἐξῆς. Ἡ Γαλλία θέλει συγχρόνως τὴν δημοκρατικὴν καὶ τὴν τάξιν. Πιστεύομεν ὅτι πρέπει νὰ καταρτισθῇ κόμμα, ἱκανὸν νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν τάξιν χωρὶς νὰ προσδῇ τὴν δημοκρατίαν, κόμμα ὅπερ οὐδεμίαν νὰ δεχθῇ συμμαχίαν μετὰ τῶν ριζοσπαστικῶν τόσον τῆς ἀριστερᾶς ὅσον καὶ τῆς δεξιᾶς. Ἐὰν, ἐνεργουμένων τῶν ἐκλογῶν, ὑφίστατο τὸ κόμμα τοῦτο, θὰ ἐνίστατο τοιοῦτο δὲ ἦτο τὸ ἀληθές τοῦ στρατάρχου κόμμα. Ἐὰν ὑφίστατο νῦν, θὰ εἶχε θέσιν ἀπολύτου δικαιοῦ ἐν τῇ παρούσῃ καταστάσει. Ἐὰν συγκροτηθῇ αὖριον, θὰ ἐπιφορτισθῇ τὴν πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐνός ἔτους ἐπ'ανόρθωσιν τῶν ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς διαπραχθέντων σφαλμάτων. Ἐπομένως ἡ «Ἐσπέρα» οὐδόλως διστάζει νὰ προβῇ εὐτόλμως ἐπὶ ἐδάφους, ὅπερ αὐτὴ δὲν ἐξέλεξεν, ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ θέλησις ἐπιβάλλει».

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ Βασιρὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἐπόμενα.

«Προχθὲς (Παρασκευὴν) ἐγένετο τοιχοκολλήσεις ἐν Ἀκ Σερὰ καὶ τῇ πλατείᾳ τοῦ Βαγιαζήδ, ἐν αἷς περιείχοντο ψευδεῖς τινὲς κατηγορίαι κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ πυροβο-

λικοῦ Μαχμούτ πασᾶ Δαμάτ, ὅτι δῆθεν ἡ Α. Υ. κλίνει ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Καίτοι αἱ κατηγορίαι αὗται βάσιν ἔχουσιν κυρίως τὸ ὅτι ἡ Α. Υ. ποθεῖ τὴν εἰρήνην, γινώσκοντες ὅμως ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου ἡ Α. Υ. κατέβαλε μεγάλας προσπάθειάς ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων Αὐτῆς ὡς πρὸς τὰς πολεμικὰς προπαρασκευάς, τὰς στρατιωτικὰς προμηθείας καὶ τὰ πολεμφοδία, ὥστε πάντοτε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τείνει εἰς τὴν περιφρούρησιν τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως τοῦ κράτους, δι' ἃ καὶ πρῶτιστον μέλημα αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐφεύρεσις τῶν μέσων πρὸς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου καὶ τὴν διατήρησιν τῶν δικαίων τῆς αὐτοκρατορίας. Ἐπειδὴ τοιαῦται διαδόσεις κατὰ τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ὀφέλειαν τῆς Ρωσίας προξενοῦσιν ἀναμφίβολον ὅτι αἱ τοιχοκολλήσεις αὗται προέρχονται ἐκ προσωπικῆς ἔχθρας, ὥστε νομίζομεν περιττὸν νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ τείνη τις οὐς εἰς τοιαύτας διαδόσεις δυσφήμους».

ΠΕΡΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ

ὑ π ὁ

Ε. Α. ΡΟΪΔΟΥ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὁ ἀξιότιμος κ. Α. Ραγκαβῆς ἐν τῇ ἐτχάτως ἐκδοθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ γαλλιστὶ «Ἱστορίᾳ τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας» ἀφοῦ ἀνέγραψεν ἑπτακοσίους τεσσαράκοντα ἐξ λαμπρύνοντας σήμερον τὴν Ἑλλάδα ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς, ζητεῖ ἔπειτα συγγνώμην παρ' ἐκείνων, οὓς ἔτυχεν νὰ λησμονήσῃ. Ἀλλ' ἡμῖν προτιμότερον φαίνεται τὸ παρὰδειγμα τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, ὅστις μὴ δυνάμενος ν' ἀσπασθῇ ἀνὰ ἑνα τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν φρουράν του δισχυρίους ἡρώων, ἡσπάζθη αὐτοὺς περιληπτικῶς ἐναγκαλισθεὶς μόνους τοὺς στρατηγούς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς πάντας τοὺς συγχρόνους ποιητὰς ἐν τῷ προσώπῳ τῶν κκ. Βαλαωρίτου καὶ Παράσχου. Τούτων μόνον μνημονεύσαντες δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως ὅτι δὲν ἔτυχεν καὶ ἄλλοι νὰ γράψωσι γλυκεῖς τινὰς λυρικοὺς στίχους. Πάντες ὅμως οἱ στίχοι αὗτοι εἶναι ἀντανάκλασις τοῦ τελευταίου βιβλίου, ὅπερ ἔτυχεν ὁ ποιήσας ν' ἀναγνώτῃ, γεννήματα διαθέσεως τοῦ πνεύματος παροδικῆς, τῆς ἐντυπώσεως ἣν ἐπροξένησε κελάρημα πτηνοῦ, πτώσις φύλλου, ποτήριον καμπανίτου, ἦχος τυμπάνου ἢ ψίθυρος γυναικείας ἐσθῆτος. Τοιαῦτα ὅπως ὑποκειμενικὰ ἀνθύλλα δύνανται ὑπὸ πᾶσαν ἀτμοσφαῖραν, ἐπὶ παντός ἐδάφους καὶ ἐπὶ τοίχῳ ἀκόμη νὰ βλαστήσωσι. Τὴν τοιαύτην ποίησιν παρομοιάζει ὁ Ἑρμῆς πρὸς τὰ πινυκίδικα ἐκεῖνα τῶν φλαμανδῶν ζωγράφων, τὰ παριστῶντα κἀνίστρον ὀπωρῶν, γαλῆν κλέπτουσαν γάλα ἢ ἀπλῆν ἀκτῖνα ἡλίου παίζουσαν ἐπὶ τῶν πλευρῶν χαλκίνης χύτρας. Ἀλλ' οὔτε αἱ Κῆτω Χῶραι ἤθελον καυχᾶσθαι ὡς πατρίς ζωγράφων, ἂν πλὴν τῶν τοιούτων δὲν ἐγένων τὸν Ρουβῆνον, τὸν Ρεμβράν καὶ τὸν Βανδύκ, οὔτε ἡ Δύσις ἐπὶ συγχρόνῳ ποιήσει, ἂν δὲν εἶχε τὸν Βύρων, τὸν Οὐγόν, τὸν Μυσσέτον καὶ Βερνζέρον. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι καὶ τούτων οἱ μέγιστοι δύο, ὁ Βύρων καὶ ὁ Μυσσέτος, ἦσαν κατ' ἐξοχὴν ὑποκειμενικοί, αἰωνίως ἐκιστοὺς περιγράφοντες καὶ τὴν θερίζουσαν τὰ σπλάγχνα τῶν ἀκαίμητον δίψαν ἰδανικοῦ καὶ ἀηδῖαν τῆς κύκλω πραγματικότητος. Ἀλλ' ἡ νόσος ὑπ' ἧς ἐτήκοντο οὗτοι ἔτυχεν νὰ ῥῆναι ἐν Εὐρώπῃ ἐπιδημική, καὶ διὰ τοῦ στόματος τοῦ Βύρωνος καὶ τοῦ Μυσσέτου ἐστένχεν, ἐβλαστήσει, ἐχάσματο ὁλόκληρος ἀνθρώ-

πων γενεά. Μόνη ἡ ὁμοιοπάθεια αὕτη κατέστησε τὴν φωνὴν τῶν ποιητῶν τούτων οὕτως ἡχηράν, ὁμοιάζουσαν τὸν μυκηθμὸν τοῦ χαλκοῦ ταύρου τοῦ Φαλάριδος, σύμμικτον ὄντα θοῆνον πλήθους ἐν ταῖς πλευραῖς αὐτοῦ καιομένων θυμάτων. Τοιαύτην καὶ ἡ Ἑλλάς ἐξέπεμπε φωνήν, οὐχὶ ἐκ πόθου ὑπερανθρώπων ὀνείρων, ἀλλ' ἐκ δίψης τοῦ πρώτου τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, τῆς ἐλευθερίας, ὅτε πρὸς ἀνίκητην αὐτῆς ἡγωνίζετο ἐπὶ τῶν ὁρέων. Ἀνωτέρω παρεθέσαμεν ὑμῖν καλοὺς τινὰς στίχους, θέλετε δὲ ἡδὴ, κύριοι ν' ἀκούσσετε καὶ ποιήσιν ἀληθινήν; Τοιαύτην ἡμεῖς νομίζομεν τὴν ἐξῆς:

Ὅσο χιονίζουν τὰ βουνὰ καὶ λουλουδίζουν κάμποι,
Κ' ἔχουν ἡ ράχαις κρύα νερά, Τούρκους δὲν προσκυνούμε.
Πάμε νὰ λημεριάσωμεν ὅπου φωλιάζουν λύκοι.
Βουνὰ, λαγκάδια κ' ἐρημιαὶς ἔχουν τὰ παλληκάρια,
Παρὰ μὲ Τούρκους μὲ θερὰ καλλίτερα νὰ ζοῦμε.

καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἀναγνώστρινος:

Φωτιά νὰ κάψῃ τ' ἄσπρα σου, φωτιά καὶ τὰ φλουριά σου.
Ἐγὼ κοιμοῦμαι μοναχὴ ψηλὰ στὰ κορφοβούνια,
Ἀκῶ τὰ πεῦκα τοῦ βροντοῦ καὶ ταῖς ὀξείαις τοῦ στρίζου, ἔχω
τοῦφέκια πάπλωμα, κ' ἔχω σπαθιά γιὰ στῶμα,

καὶ τὸ τοῦ Γυφτάκη,

Διψῶν οἱ κάμποι γιὰ νερά, καὶ τὰ βουνὰ γιὰ χιόνια,
Καὶ τὰ γιεράκια γιὰ πουλιὰ κ' οἱ Τούρκοι γιὰ κεφάλια.

Ἡ μυρία ἄλλα τοιαῦτα, τῶν ὁποίων τὸν πρῶτον στίχον ἂν ἀπὴγγελλον, ἠθέλετε ἀμέσως ἀνεύρει ἐν τῇ μνήμῃ καὶ τῇ καρδίᾳ τοὺς ἐπομένους. Ἀλλὰ πλὴν ὑμῶν καὶ ἐμοῦ τὴν ποιήσιν ταύτην, τὴν ὡς χεῖμαρρον καταλειδομένην ἐκ τῶν ράχεων τοῦ Πίνδου καὶ τοῦ Ὀλύμπου, ἐθαύμασαν οἱ κορυφαῖοι τῆς Δύσεως τεχνοκρίται, ὁ Νισβούρος, ὁ Βουτερόβριος, ὁ Θερίσιος, ὁ Μενδελών, ὁ Ἑλίσεν¹⁾ καὶ ὁ πολὺς Γαῖτε, ὅστις τὰ ἄσματα τοῦ κλέπτου ὁμολογεῖ τὰ κάλλιστα τῶν ὅσα γνωρίζει τοιαῦτα καὶ ὄντως Ἑλληνικά.

Ὡς ὑπὸ τὴν ἐπιπόλαιον τῆς γῆς ἐπιφάνειαν, ἥς τὴν ὅσιν μεταβάλλει ἀκαταπαύστως τὸ ἄροτρον τοῦ γεωργοῦ, ὁ πέλεκυς τοῦ ὑλοτόμου, ἡ πυρκαϊὰ καὶ ἡ πλημμύρα, ὑπάρχει βαθύτερον στῶμα ἐκ σκληροῦ βράχου, ἀπρόσιτον εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ στοιχεῖα, οὕτω καὶ ὑπὸ τὰς αἰετοῦ μεταβαλλόμενα ἔθιμα, θρησκευματα καὶ ἥθη διαμένει ἀνκαλλώτως ὁ ἰδιόζων ἐκείτη φυλὴ χαρακτήρ. Γνωρίσματα τῆς ἑλληνικῆς εἶναι ὁ ἔρως τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ γαλήνῃ ψυχῆς ἀπολαύσεως τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, ἄνευ ὑπερβαλλούσης τινὸς ἀδημονίας διὰ τὴν ματαιότητα αὐτῶν. Τοὺς χαρακτήρας τούτους οὐτε ὁ Χριστιανισμὸς, οὐτε παντοδαπῶν ξένων εἰσβολαί, οὐτε μακροχρόνιος δουλεία ἔσχεσε νὰ ἐξαλείψῃ οὐδ' ἐπαισθητῶς κἂν νὰ τροποποιήσῃ. πρόχειρος δὲ τούτου ἀπόδειξις εἶναι ἡ στενὴ συγγένεια τοῦ χθὲς ἔτι ἀντηχοῦντος δημοτικοῦ ἄσματος πρὸς τὸ ὁμηρικόν. Ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἔπεται ὅτι πᾶσα ἐποχὴ καὶ πᾶσα κοινωνικὴ κατάστασις εἶναι ἐξ ἴσου πρόσφορος πρὸς ποιητικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ τοιοῦτου χαρακτήρος. Ἀνελίσσοντες τὴν ἱστορίαν μανθάνομεν ἐξ ἐναντίας ὅτι ὡς τὰ ἡδύκαρπα δένδρα δὲν καρποφοροῦσιν ἀφρόνως ἀνὰ πᾶν φθινόπωρον, οὕτω καὶ αἱ εὐγενέσταται φυλαὶ δὲν ἀποδίδουσι ἀνὰ πᾶσαν γενεάν ἀνθρώπων ἴσην ἀρετῶν συγκομιδὴν. ἠκούσατε δὲ καὶ τοὺς τεχνοκρίτας ἀποφαινομένους ὅτι ἡ ποίησις δὲν εἶναι ὑπερφυσικὴ τῆς ἐπιφοίτησις εἰς σπουδαστήριον στιχογράφου, ἀλλὰ γέννημα τῶν σπλάγγων ὁλοκλήρου κοινωνίας, ἀνάλογον

¹⁾ Σημειώτέον ὅτι ὁ Ἑλίσεν φροντίζει νὰ διαστείλῃ τὴν δημοτικὴν ποίησιν, ἣν θαυμάζει, τῆς τῶν λογίων, τῶν Σούτσων, τοῦ Ζαλακώστα καὶ τῶν ἑτι ζώντων, οὓς κατηγορεῖ διὰ τὴν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν Constitutionelle affectationem.

πάντῃτε κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τὸ κάλλος πρὸς τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐρωστίαν τῆς μητρὸς. Τὸ αἰωνίως ἐνώπιον τοῦ τεχνίτου ἱστάμενον πρότυπον εἴμεθα ἡμεῖς αὐτοί· ἡ δὲ ψυχὴ τοῦ ποιητοῦ εἶναι κάτοπτρον ἀντανάκλωσα τὸ καλὸν πρὶν ἢ τὸ ἀποτυπώσῃ. Ἄν θέλωμεν ποιήσιν οἷα ἡ παρὰ τοῖς Φράγκοις ρωμαντικὴ, πρέπει νὰ ἐξισωθῶμεν ἐκείνοις κατὰ τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα, τὰ φῶτα καὶ τὸν πολιτισμὸν ἂν θέλωμεν ποιήσιν ἑλληνικὴν, πρέπει νὰ παρυσιασθῇ ἡμῖν εὐκαιρία νὰ ἐπιδειξώμεν ὅσον οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ πατέρες ἠρώισμον. Τὸ ἄσμα τοῦ Αἰσχύλου ἦτο σύγχρονον τῶν σαλαμινομάχων ὡς τὸ δημοτικὸν τῶν τουρκομάχων. Οἱ ἀθάνατοι τοῦ Ἑλληνος λόγοι ὑπῆρξαν πάντοτε σύντροφοι τῶν ἀθανάτων ἔργων. Μόνον ὑπὸ βροχὴν περτικῶν τοξευμάτων ἠδύνατο νὰ εἴπῃ ὁ Λεωνίδας, «Ἐν σκιᾷ πολεμήτομεν», καὶ μόνον πρὸ τῆς πυρῆς ὁ Διάκος: Σκυλιὰ, κ' ἂν μὲ σουβλίσαιτε, ἔναις γρακὸς ἐχάθη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

NEW ARRIVAL

of HUNTLEY and PALMERS READING BISCUITS, and CROSS and BLACKWELL PRESERVED PROVISIONS, viz Liebig extract of cornish, mined pickles etc. Apply to C. G. Kolas Eolus street Lodovicus square. [B' 651—α]

Γνωστοποιεῖται ὅτι αἱ ἀνώνυμοι ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι Melusine, Prévoyance, Comptoir Maritime, Sécurité, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ἰδίαν ἑδρὰν εἰς Παρίσιους, ἐσύστησαν πρὸ καιροῦ πρακτορεῖα τῶν ἐν Πειραιεὶ καὶ Σύρῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου.

Καὶ τὸ μὲν πρακτορεῖον Πειραιῶς κείμενον κατὰ τὰς ὁδοὺς Τσαμαδοῦ καὶ Δημοσθένους διευθύνεται αὐτοπροσώπως παρ' ἐμοῦ.

Ἡ δὲ διεύθυνσις τοῦ πρακτορείου Σύρου ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Εὐστάθιον Η. Κεχαγιᾶν, ἐνεργοῦντα δι' ἐπιτροπικῆς μου.

Τὰ εἰρημένα πρακτορεῖα δέχονται παντὸς εἶδους θαλασσίων κινδύνων ἐπὶ σωμάτων πλοίων, ναυτοθανείων, ἐμπορευμάτων καὶ χρηματοδεμάτων, ἀσφαλίζουσι δὲ καὶ τοὺς κινδύνους τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων.

Κεφάλαιον τῶν ἐταιριῶν

Ἀρχικὸν κεφάλαιον φρ. 8,500,000

ἀποθεματικὸν τῆς ἀ. Ἰανουαρίου 1877 » 1,642,038

τὰ κρατηθέντα τὴν ἀ. Ἰανουαρίου 1877

διὰ τοὺς ἐκκερμεῖς κινδύνους » 1,608,531

Ὀλικὸν κεφάλαιον καὶ τῶν 4 ἐταιριῶν » 11,750,549

Αἱ ἀναφερόμεναι ἐταιρίαι εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυναι δι' ὁλόκληρον τὸ ποσὸν ἐκάστης ἀσφαλείας τῶν πρακτορείων, αἱ δὲ ἀποζημιώσεις τῶν ναυαγίων καὶ τῶν ἐταιριῶν ἐνεργοῦνται τοῖς μετρητοῖς εἰς Πειραιᾶ καὶ Σύρον κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων. Πᾶσα διαφωνία μεταξὺ τῶν ἀσφαλιζομένων καὶ τῶν ἐταιριῶν δικάζεται παρὰ τῶν ἐγγυῶν δικαστηρίων, πίστως δὲ διαρκῆς ἐκ φράγκων 200 χιλιάδων ὑπάρχει παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς παρὰ τῶν πρακτορείων Πειραιῶς καὶ Σύρου ὀφειλομένους ἀποζημιώσεις. Χορηγεῖται πᾶσα δυνατὴ συγκατάθεσις εἰς τοὺς ἀσφαλιζομένους εἰς τοὺς ὅρους τῶν ἀπαλλαγῶν καὶ τῶν ἀσφαλίσεων.

Ὁ π ρ ὁ κ τ ω ρ

ΠΕΤΡΟΣ Α. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗΣ. [B' 537—θ]

ΘΕΑΓΡΟΝ «Η ΕΥΤΕΡΠΗ», (παρὰ τὰ Χαντῆα).—

Ὁ Γέρω Λεκαρέν, δράμα εἰς πράξεις 5.—Ἀλλὰ μελετᾷ τὸ βῶδι κ' ἄλλα ὀξευγὰς τοῦ κάρει, κωμῳδία μονόπρακτος.